

در قانون گذاری در مورد رفاه دام کدام مورد را ملاک قرار دهیم؟ احساس یا منطق؟!

قانونگذاری در زمینه دامپروری و رفاه دام اغلب بر اساس احساسات صورت می گیرد. تمایل به نسبت دادن اشکال، رفتارها و عواطف انسانی به حیوانات نوعی اختلال است که به «آنتروپومرفیسم» معروف است. دیزنی در کارتون هایش اغلب این رویکرد را ترویج می کند. ظاهراً این اختلال نه تنها جامعه بلکه جامعه علمی را نیز تحت تاثیر قرار داده است.

برای مثال گفته می شود که طیور باید در شرایطی نگهداری شوند که بتوانند روی چوب های بلند بخوابند. طیور برای دور ماندن از دسترس شکارچیان روی سطوح بلند می خوابند اما این مسئله در مورد مزارع پرورش طیور به صورت تجاری صدق نمی کند.

از سوی دیگر، قوانین خوب و عملی تأثیر منفی بر توسعه صنعت طیور نخواهد داشت. چندین نمونه وجود دارد که در آن قوانین جدید منجر به بهبود در رفاه دام، مدیریت و عملکرد تولید در مرغداری‌ها شده است. برای مثال دستورالعمل‌های پیشگیری از «درماتیت پا» به بهره‌وری تولید بسیار کمک می‌کند.

اگر پرورش دهندگان طیور می‌خواهند مجوز تولید خود را حفظ کنند باید با دیدگاه‌های جدید در مورد دامپروری سازگار شوند. با این حال سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیرندگان باید تلاش کنند به شواهد علمی پایبند باشند و موارد احساسی و افسانه‌ها را فراموش کنند تا قوانین بهتر و متعادلتری وضع کنند.

با ما تماس بگیرید

☎ ۰۲۱ - ۶۶۹۴۹۱۰۳

🌐 www.irfia.ir

✉ info@irfia.ir

انجمن صنایع خوراک
دام، طیور و آبزیان ایران